

Canviar-ho tot, perquè res canviï

Dm, 7/09/2010 per Carles Armengol

[Vent de cara](#)

Mai com en aquest inici del curs escolar he vist realitzada amb tanta perfecció aquesta màxima del literari príncep de Lampedusa o la del, més nostrat, capità enciam: *els petits canvis son poderosos*.

Que el gran debat educatiu, que ha acaparat pàgines i pàgines del cada cop més escàs paper de diari o minuts i minuts de ràdio i televisió, hagi estat passar cinc dies no lectius del setembre al segon trimestre, encara em té sorprès. No sé que ha estat pitjor, si sentir les apocalíptiques dificultats que els pares tindran per ocupar els nens una setmana de març a diferència d'una setmana de setembre o la veu dels experts que asseguruen que aquest canvi obrarà prodigis en el rendiment escolar dels alumnes.

Els únics vestigis de vida intel·ligents en aquests dies d'intens debat mediàtic el vaig sentir ahir al vespre quan un tertulià radiofònic va dir que si el Conseller havia llençat aquest canvi com a cortina de fum per tapar els problemes reals de l'ensenyament a Catalunya, era un geni de la tàctica política i havia assolit un èxit absolut. No vull judicar les intencions del Conseller, li suposo les millors, però efectivament el calendari escolar ha estat una espessa cortina de fum ben general tot i que algun mitjà ha destacat per l'entusiasme en inflar el globus.

No gaire més enllà ha anat el debat sobre un altre canvi, i aquest sí que pot ser de major calat, que és el del ordinadors a les aules. Una mesura de fons positiva tot i que precipitada en la posta en marxa i que requereix un debat més ampli, serà i constructiu si no volem que esdevingui merament un canvi en el paisatge de les aules. Els ordinadors haurien de propiciar altres maneres de fer, però això ja és molt més complex que fer arribar les màquines o, encara que sembli mentida, que les connexions a internet funcionin. Aquest debat resta pendent. Estem massa enlluernats desembolicant ordinadors.